

Povijest Zajednice

Von Hrvatska katolika zajednica Gießen

31. Jan. 2025

Hrvatska katolika Zajednica Gießen, na području biskupije Mainz, obuhvaća širok prostor pastoralnog djelovanja, a svoje sjedište od samog službenog početka ima u sveučilišnom gradu Gießenu. Grad je poznat po „Justus Liebig – Sveučilištu“, ali važi i kao znaajno prometno i gospodarsko vorište centralnog Hessena. Zbog velikog broja hrvatskog puka koji je naseljavao ove krajeve, biskupija Mainz je prepoznala potrebu pastora na hrvatskom jeziku te osnivakim dekretom biskupa Hermanna otvorila put stvaranju Zajednice.

Službeni datum osnutka Zajednice je 20. sijenja 1971. godine, iako su prve korake napravili fra Tomislav Meugorac i fra Vitomir slugi franjevci provincije Bosne Sreberene. Naime, oni su za vrijeme svog studija u Frankfurtu tijekom semestralnih praznika dolazili i slavili bogoslužje sa hrvatskim vjernicima u Frankfurtu, Mainzu i Gießenu. Prvi službeni župnik i misionar bio je don Mato Mihi 1971. – 1972. godine, svećenik akovake biskupije. Ve 1972. godine zajednicu preuzimaju franjevci Provincije „Presvetog Otkupitelja“ i vrše je više desetljeća. Drugi župnik bio je franjevac fra Ambroz Budimir, a nakon njega su služili fra Josip Bebi, zatim fra Ivan Vidovi, fra Vinko Marovi, fra Milan Lapi, fra Tihomir Grgat koji je naslijedio fra Milana. Sve do 1997. pastoralno su u Zajednici djelovali spomenuti franjevci provincije Presvetog Otkupitelja iz Splita. Fra Tihomira Grgata zamijenio je franjevac Provincije Bosne Sreberene fra Marijan Petriev 1997. godine, koji je u Zajednici djelovao sve do 2021. godine. Od 01. 08. 2021. godine Zajednicu preuzima i trenutno vodi fra Ivan Jakovi također lan provincije Bosne Sreberene.

Još od sredine sedamdesetih u pastoralni rad su uključeni i pastoralni suradnici, a sredinom osamdesetih Zajednica osniva i ured tajništva, u kojem trenutno djeluje tajnica, gospođa Tina Karaula. Svi zajedno skrbe za katolike veinom pridošle iz Bosne i Hercegovine i Hrvatske na području koje se proteže od Frankfurta, preko Gießena do Alsfelda te dalje jugoistono do nadomak Fulde. Tome treba pridodati i područje Wetzlara, gdje su Hrvati i dalje duhovno vezani uz zajednicu u Gießenu.

Bogoslužja se slave nedjeljom i blagdanima u crkvama

- **sv. Bonifacija – Gießen** (svake nedjelje u 14:00 sati)
- **sv. Ivana Nepomuka – Kloppenheim** (svake nedjelje u 11:30 sati)
- **crkva Naše Gospe – Nidda** (svake druge i etvrte subote u 18:00 sati)
- **sv. Bonifacija – Bad Nauheim** (svake prve i tree subote u 18:15 sati)
- **Krista Kralja – Alsfeld** (svake prve nedjelje u mjesecu u 16:00 sati).

U svim mjestima održava se redovno i sakramentalna kateheza, a povezivanje vjernika iz ovih krajeva ostvaruje se kroz zajednička slavlja, susrete i hodoaša više puta u godini. Svake godine u svibnju/lipnju je misa na otvorenom na Zeltplatzu u Langgönsu. Jednom godišnje na Duhovski ponedjeljak vjernici sudjeluju na hrvatskome hodoašu u Marienthalu kod Rüdesheima, a u rujnu se unutar Zajednice organizira hodoaše u Maria Sternbach. Tu su i druga događanja i slavlja na kojima se zajednica povezuje i djeluje s ovdašnjim ili katolicima iz drugih zemalja.

Zajednica nudi ujedno i mjesto življenja hrvatske kulture, gdje se njeguju hrvatski jezik, plesovi i pjesme. Više od tri desetljeća zajednica izdaje i informativni list „Glas naše zajednice“, koji izlazi svaki mjesec u digitalnom izdanju. Prije ili nakon bogoslužja organiziraju se različite pastoralno-katehetske aktivnosti: molitveni i susreti sa zarunicima, pripreme za krštenje, prve prieste i krizme, karitativne aktivnosti te razni drugi oblici pastoralnoga rada.

U rad je angažirano i župno vijeće, s aktualnim predsjednikom gospodinom Mariom Blaževićem, koje aktivno pomaže u organizaciji svih događanja te svojim angažmanom pomaže u „živosti“ zajednice.

Opširniju povijest, aktivnosti i aktere HKZ-a Gießen sabrao je i uredio trajni akon i dugogodišnji pastoralni djelatnik misije akon Mato Valjan u „Spomenici“, koja je izdana 2021. povodom pedesete obljetnice.

Cilj Zajednice je prije svega produbljivanje zajedništva i susretljivosti koju kao kršani nasljeujemo u obliku trajne zadaće, ali i prisustvo nade za sve one koji se susreću s teškoćama življenja i novih početaka. Ona je mjesto susreta, upoznavanja i razgovora na hrvatskom jeziku i duhu. Ne ostajui pritom „izolirana“ zajednica, nego aktivno se okreui prema drugima – na jeziku opeljudskog zajedništva i meusobne upuenosti – kao zajednica kršana koji se prepoznaju po Kristu.